

การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

Teaching Learning Activity Using CIPPA
in Developing Writing Skill of the bachelor's degree students
Rajabhat Rajanagarindra University

ปฐมรัตน์ มาระโกชน

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
Public Administration Faculty Humanities Social, Rajabhat Rajanagarindra University

ABSTRACT

The research objectives were 1) to create and develop learning plan in Thai language writing skills using CIPPA Model of the bachelor's degree students Rajabhat Rajanagarindra University 2) to compare the learning achievement of Thai language writing skills using CIPPA Model 3) to evaluate students' satisfaction toward teaching learning Thai language writing skills using CIPPA Model. The sample consisted of 60 students Rajabhat Rajanagarindra University. The research instruments were lesson plans of teaching Thai language in writing skills using CIPPA Model, Achievement test paper of Thai language writing skills, and the students' satisfaction toward teaching learning activities in CIPPA Model. The statistical devices used in this research were, the process of calculating lesson plan efficiency, t-test (dependent sample) for comparing between pretest and posttest achievement score, as well as mean ($\bar{X}$) and standard deviation ($S.D.$) for evaluating the satisfaction level toward CIPPA teaching learning Model.

The finding revealed that:

1. The teaching learning plan in Thai language writing skills using CIPPA Model was at 85.00/83.00 score of efficiency.
2. The comparison between pretest and posttest achievement score in Thai language Writing skills of the students were significant difference at .01
3. The students' satisfaction toward teaching learning Thai language writing skills using CIPPA Model were rated at highest level ($\bar{X}$ = 4.52, $S.D.$ = 0.47)

Keyword : Teaching Learning, Writing Skill

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การคำนวณหาประสิทธิภาพแผนการสอน การทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนรู้ระหว่างก่อนกับหลังการใช้แผนการสอน ใช้การทดสอบค่าที (Dependent sample) และการวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ใช้การคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำคะแนนไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปามีประสิทธิภาพ 85.00 / 83.00
2. ผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา ระหว่างคะแนนก่อนกับหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, $S.D. = 0.47$)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้, การเขียนเรียงความ

1. บทนำ

การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ที่ทำให้นักเรียนสามารถใช้เป็นร่องรอยและหลักฐานสำหรับการติดต่อซึ่งกันและกัน เนื่องจากการเขียนจะต้องใช้การจารึกตัวอักษร การเขียนจึงเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ตลอดถึงการถ่ายทอดข้อมูลจากชนชาติหนึ่งไปสู่ชนชาติต่าง ๆ การเขียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลและสังคม ทักษะการเขียนนั้นมีความซับซ้อนมากที่สุด ดังที่ สนิท ตั้งทวี (2528 : 153) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “ทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากกว่าทักษะอื่นๆ เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดก่อนว่าจะเขียนอย่างไร จึงจะมีความหมายตรงกับความคิดของตนเองที่ต้องการจะถ่ายทอด” และ วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง (2557 : 4) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร เป็นทักษะการส่งสารที่ซับซ้อนและต้องอาศัยทักษะและกระบวนการอื่นประกอบ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน กระบวนการคิดและทักษะการใช้ภาษา เพราะผู้ที่เขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้และประสบการณ์กว้างขวาง มีกระบวนการคิดที่ดี และที่สำคัญต้องมีทักษะการใช้ภาษาที่ดี สามารถเลือกคำ สำนวน ไวยากรณ์ มาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนที่ สละสลวยถูกต้องและสื่อสารได้ประทับใจผู้รับสาร การเขียนต้องอาศัยความรู้ ทฤษฎี หลักวิธีการ และขั้นตอนการเขียนตามลักษณะของการเขียนประเภทต่างๆ อาศัยการเลือกใช้คำภาษาที่ตรงตาม ประเด็น ถูกต้องตามระดับภาษา และเหมาะสมกับเรื่อง เพื่อให้สามารถสื่อได้ทั้งความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก เนื่องจากการเขียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของบุคคลต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา ใช้การเขียนในการจดบันทึกความรู้จากสิ่งที่เรียน นักเขียน

หรือนักประพันธ์ก็ใช้การเขียนเรื่องต่าง ๆ แพทย์ใช้การเขียนในการบันทึกอาการผู้ป่วย เขียนใบสั่งยา นอกจากนี้ในการทำสัญญา การกรอกแบบฟอร์ม ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ต้องใช้การเขียนทั้งสิ้น (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2545 :1) การเขียนที่จะให้สื่อสารได้ตรงตามความคิดที่ผู้เขียนตั้งใจไว้นั้น ผู้เขียนไม่เพียงแต่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ตนต้องการเท่านั้น ในบางกรณียังต้องการให้เกิดความจับใจ ตัดใจในข้อความนั้น...การเขียนจึงนับว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ (ผอบ โปษกฤษณะ, 2554 : 51) ถึงแม้ว่าจะมีหนังสือหรือตำราให้หลักการและวิธีการเกี่ยวกับการเขียนเรียงความค่อนข้างมาก แต่ในการเรียนการสอนที่ครูอาจารย์ส่วนใหญ่ประสบปัญหา คือผู้เรียนไม่ชอบเขียนเรียงความ เพราะไม่รู้จะเริ่มต้นเขียนเรื่องอย่างไร ไม่มีอารมณ์อยากเขียน หรือรู้สึกเบื่อเพราะไม่ชอบเรื่องที่ครูกำหนดมาให้ หรือ ไม่รู้เรื่องที่ครูให้เขียนนั้น ปัญหาการเขียนเรียงความมีมาตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันโดย ผกา สัตยธรรม (2528 : 95) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะการเขียนความเรียงของนักเรียน โดยกำหนดหัวข้อให้นักเรียนเขียนเรียงความและใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและครูผู้สอน พบว่า เหตุผลที่ทำให้นักเรียนไม่ชอบเขียนเรียงความที่ตรงกันทั้งสองกลุ่มคือการไม่มีประสบการณ์ในเรื่องที่จะเขียน ต่อมาคือไม่ทราบจะเขียนเนื้อเรื่องอย่างไรให้สมบูรณ์ถูกต้องและตรงกับหัวข้อ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2545 : 12) กล่าวถึงปัญหาในการสอนเขียนเรียงความไว้ว่า ปัญหาทั่วไปที่พบเสมอในการสอนเรียงความก็คือเด็กไม่ชอบเขียนเรียงความและความสามารถในการเขียนเรียงความอยู่ในระดับต่ำกว่าชั้นที่เรียน เพราะการเขียนเรียงความเป็นเรื่องที่ยาก ผู้สอนไม่สามารถบอกให้ผู้เรียนเขียนตามผู้สอนได้เสมอไป ผู้เรียนจะต้องนำเอาความรู้ ความสามารถหลายด้านมาผสมผสานกัน ต้องเป็นผู้รู้จักอ่านมาก ฟังมาก และมีความสามารถจดจำได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันก็รู้จักลำดับความคิด ความรู้ให้ต่อเนื่องกัน โดยมีเหตุและมีผลที่รับกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลลักษณ์ แก้วกระจำ (2557 : 1) ที่พบว่า ทักษะการเขียนมีความซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ อุปสรรคปัญหาในการเรียนการสอนรายวิชา Thai for Communication ที่พบประการหนึ่งจากหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “ทักษะการเขียน” ซึ่งจากการสอบถามนักศึกษาผู้เรียนพบว่า นักศึกษาไม่สามารถเริ่มต้นหรือลงมือเขียน ถ่ายทอดเนื้อหาได้ตามที่นึกคิดไว้ แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังไม่อาจกำหนดกรอบความคิดของเรื่องราว เนื้อหาที่จะถ่ายทอดได้ และ ผกา สัตยธรรม (2528 : 95) ได้สรุปปัญหาที่พบจากการวิจัยว่า ปัญหาของแต่ละรายแตกต่างกันไป ตัวร่วมส่วนสำคัญก็คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจการเขียนคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป การใช้ภาษายังไม่ถูกต้องไม่สละสลวย เนื้อหาวกวนมีจินตนาการอยู่ในวงแคบ ประสบการณ์ในการเขียนหรือแต่งความมีน้อย ควรหาทางให้ผู้เรียนได้มีความรู้กว้างขวาง ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีตัวอย่างที่ดีเป็นแนวทาง

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนภาษาไทยอยู่ในระดับต่างๆ ได้พบข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของผู้เรียนทุกระดับว่าส่วนใหญ่ ยังเขียน คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุปได้ไม่ดี ซึ่งเกิดจากผู้เรียนไม่มีหลักในการเขียนเริ่มเรื่องที่จะให้ดึงดูดใจผู้อ่านเกิดความอยากอ่านเนื้อเรื่องต่อไป เนื้อเรื่องหลักลอยไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เพราะไม่มีหลักในการลำดับความคิด ไม่มีแนวคิดในการกำหนดโครงเรื่องก่อนเขียนเป็นผลให้เขียนสรุปไม่ได้เนื้อความ เพราะไม่มีความคิดสำคัญในการเขียนเรียงความเรื่องนั้น ๆ หรือได้เนื้อความก็สับสนไม่ต่อเนื่อง และมักเขียนไม่ครบทั้ง 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป และข้อค้นพบที่ได้จากการสอนนักศึกษาของผู้วิจัย พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเขียนเรียงความไม่ดี เนื่องจากนักศึกษานักศึกษาไม่มีแนวทางในการเขียนเรียงความ และไม่ชอบเขียนเรียงความ เพราะในการเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเป็นต้นมา เคยเรียนและฝึกเขียนเรียงความเพียงปีละครั้งเดียวโดยครูจะเป็นผู้กำหนดเรื่องให้เขียน ซึ่งเรื่องที่เขียนให้เขียนนั้นมักซ้ำกับชั้นปีก่อน ๆ ที่เรียนมา ไม่สร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ไม่มีสื่อ หรือมีสื่อแต่ไม่น่าสนใจ ไม่ช่วยสร้างความคิดและจินตนาการให้ ครูเน้นสอนแต่ความครบถ้วนสมบูรณ์ของรูปแบบแต่ไม่บอกข้อบกพร่องในการเขียน ซึ่งมีผลถึงการเรียนในปัจจุบันที่ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำภาษาไทย ทำให้เมื่อนำคำต่างๆ ไปเขียนประกอบเป็นประโยค หรือเป็นความเรียงนั้นผิดความหมายของคำ เรียบเรียงเรื่องราวไม่กะทัดรัด สละสลวย และเขียนสะกดคำไม่ถูก จากปัญหาดังกล่าวและจากการศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) และใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนการเขียนเรียงความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือ ทำการวิจัย โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักศึกษาให้สูงขึ้น เพราะเรียงความเป็นพื้นฐานของการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงาน และ

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาภาษาไทย โดยนำข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ต่อไป

แนวคิดทฤษฎี

ในปัจจุบันแนวการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาทั้งในประเทศและในต่างประเทศ แนวความคิดในการจัดการศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่หลากหลาย มีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถและศักยภาพของผู้เรียน โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นการเรียนการสอนที่เป็นแนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง แนวคิดและแนวทางในการนำไปปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรมคือ การให้ความสำคัญกับผู้เรียน การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ กล่าวคือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดย กัลยา พันปี. (2551 : 82) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) และรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 70 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง ใช้ระยะเวลา ในการทดลอง 20 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปากับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 2. ทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา

รชดา บัวโพธิ์. (2552 : 97) ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 54 คน ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design ผลการวิจัยพบว่า

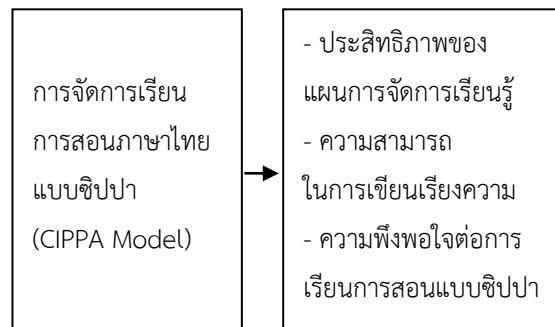
1. หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมาก ผู้เรียนก็จะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้มาก และควรที่จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นตามมา กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อช่วยให้ประสาทรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามความเหมาะสมกับวัยและระดับความสนใจของผู้เรียน (ทศนา แหม่มณี, 2555: 87) โมเดลชิปปา จึงเป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ในการนำมาออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญ องค์ประกอบแต่ละส่วนของโมเดลชิปปา ทำหน้าที่เป็นเหมือนดัชนีวัดคุณภาพการจัด การเรียนรู้ของครูอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนได้

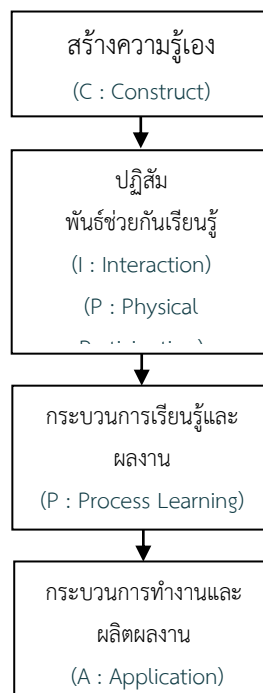
กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบความคิดการวิจัยตามแนวคิดรูปแบบการสอนแบบ CIPPA Model ของ ทิศนา ขัมมณี (2555 : 22)³ ซึ่งประกอบด้วยการสอน 7 ขั้นตอนคือ 1) ทบทวนความรู้เดิม 2) แสวงหาความรู้ใหม่ 3) เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4) แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5) สรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) การปฏิบัติและการแสดงผลงาน 7) การประยุกต์ใช้ความรู้ และผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการสอนเรียงความ 5 ขั้นตอนคือ 1) การเตรียมการเขียน 2) เขียนโครงเรื่อง 3) เขียนเรื่องตามโครงเรื่อง 4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเรื่อง และ 5) ปรับปรุงแก้ไขการเขียนให้สมบูรณ์ โดยผู้วิจัยนำหลักการทั้งสองหลักการนี้มาบูรณาการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 หน่วย 6 คาบการสอน แล้วนำไปทดลองสอน โดยออกแบบแผนการทดลองกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 60-61)⁴ ซึ่งมีกรอบแนวคิดดังนี้

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

2. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) ดังนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model)
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซิปปา

3. สมมุติฐานการวิจัย

- 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 3.2 ผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05
- 3.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA Model) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} > 3.51$) ขึ้นไป

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่เรียนวิชาการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 101 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้มาจากการสุ่มโดยกำหนดสาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์(ปร.บ) และสาขาวิชาการท่องเที่ยว เป็นหน่วยสุ่ม และสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการใช้ตารางเลขสุ่ม จำนวน 60 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 4.2.1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model)
- 4.2.2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
- 4.2.3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) จำนวน 2 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ประเมินด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ใน 6 ด้าน คือ 1) ความถูกต้องครบถ้วนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบ 3) ความสอดคล้องเหมาะสมของเกณฑ์การวัดและประเมินผล 4) ความเหมาะสมของสื่อประกอบอื่น ๆ ในแต่ละแผน 5) ความสอดคล้องกันในแต่ละแผน 6) ความชัดเจนในการใช้ภาษา ได้ค่า IOC = 1.00

นำแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) ไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่ 1 นำไปใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 คน เพื่อปรับปรุงกระบวนการและกิจกรรมให้เหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 2 นำไปใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบกระบวนการและกิจกรรมให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับผู้เรียนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข อีกครั้ง

ครั้งที่ 3 นำไปใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) โดยหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ต้องมีค่า 80/80 ขึ้นไป โดยที่ค่า E_1/E_2 ต้องแตกต่างกันไม่เกินกว่าร้อยละ 5 ผลที่ได้คือได้ค่า $E_1/E_2 = 85.00 / 83.00$ และได้ค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) มีค่า = 0.63

สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 2 แบบ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นการเขียนเรียงความประเมินความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านความชัดเจนของคำถาม ความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ความเหมาะสมของตัวเลือก และความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบ (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยได้ค่า 0.8 – 1.0 นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ค่าความยาก-ง่ายทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกทุกข้อไม่ต่ำกว่า 0.2 โดยพบว่ามีความยาก-ง่าย (p) อยู่ระหว่าง 20-80 % และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20 - 1.00 สรุปได้ว่าแบบทดสอบฉบับนี้อยู่ในเกณฑ์ดี มีความยากง่ายปานกลาง และเป็นแบบทดสอบที่สามารถจำแนกคนเก่งและคนอ่อนได้

ประเมินคุณภาพของตอนที่ 2 การเขียนเรียงความ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ชนิด Analytic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกส่วนหรือองค์ประกอบคุณลักษณะของผลงานหรือกระบวนการ แล้วนำแต่ละส่วนหรือองค์ประกอบของคุณลักษณะมารวมกันเป็นคะแนนรวม

สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) เป็นแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert)⁵ ประเมินความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาของแบบสอบถามด้านความชัดเจนของคำถาม ความสอดคล้องของประเด็นคำถามกับวัตถุประสงค์ที่จะวิจัย ได้ค่า 0.80 – 1.0 มีค่าเฉลี่ย 0.9

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)⁶ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ $\alpha = 0.73$

5. ผลการวิจัย

ตารางที่ 5.1 ประสิทธิภาพของของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model)

จำนวนนักเรียน (N)	ระหว่างเรียน (X)	ประสิทธิภาพ (E ₁)	หลังเรียน (Y)	ผลสัมฤทธิ์ (E ₂)
60	51.15	85.00	49.88	83.00

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) มีค่า 85.00 ผลสัมฤทธิ์ มีค่า 83.00 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 พบว่าค่าประสิทธิภาพสูงกว่า จึงกล่าวได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 5.2 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความก่อนและหลังการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) ด้านการเขียนคำนำ

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
	2.40	1.97	4.20	1.61	197	693	28.76	0.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ได้รับการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) มีความสามารถในการเขียนเรียงความ ด้านการเขียนคำนำ มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) = 2.40 หลังเรียน ($\bar{X}$) = 4.20 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 5.3 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความก่อนและหลังการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) ด้านการเขียนเนื้อเรื่อง

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
	4.20	0.82	7.60	1.09	128	384	12.06	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ได้รับการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) มีความสามารถในการเขียนเรียงความ ด้านการเขียนเนื้อเรื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) = 4.20 หลังเรียน ($\bar{X}$) = 7.60 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 5.4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความก่อนและหลังการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) ด้านการเขียนสรุป

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
	2.28	0.75	3.97	0.37	357	2230	34.43	0.00

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ได้รับการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) มีความสามารถในการเขียนเรียงความด้านการเขียนสรุปมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) = 2.50 หลังเรียน ($\bar{X}$) = 4.73 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 5.5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model)

ข้อที่	ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	จุดประสงค์ของการเรียนรู้ในทุกครั้งที่เรียน	4.60	0.49	มากที่สุด
2.	กิจกรรมการเรียนน่าสนใจเหมาะสมกับนักศึกษาและมีความหลากหลายไม่ซ้ำกัน	4.66	0.47	มากที่สุด
3.	กิจกรรมการเรียนทำให้สามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้	4.00	0.50	มาก
4.	กิจกรรมการเรียนทำให้นักศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนแต่ละครั้งได้	4.56	0.50	มากที่สุด
5.	ระยะเวลาในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนการสอนของอาจารย์เหมาะสมกับช่วงความสนใจและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน	4.00	0.50	มาก
6.	รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ความคิดสามารถตอบคำถามได้ด้วยความมั่นใจ	4.73	0.45	มากที่สุด
7.	รูปแบบการเรียนรู้ช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจหรือไม่เข้าใจ หรือความเข้าใจแต่ไม่ชัดเจนให้รู้และเข้าใจได้อย่างถ่องแท้	4.53	0.50	มากที่สุด
8.	รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ สรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นความรู้ที่คงทน	4.76	0.42	มากที่สุด
9.	รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเกิดการช่วยเหลือกันและกันในการเรียนมากขึ้นและเห็นความสำคัญของเพื่อนทุกคน	4.76	0.46	มากที่สุด
10.	นักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับการเรียนรู้จากครูตามรูปแบบการสอนนี้	4.63	0.49	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		4.52	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนแบบซิปปา มีค่าเฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X}$) = 4.52 ระดับ มากที่สุด แต่ละประเด็นการตรวจสอบอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดและมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน (S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อที่นักเรียนพอใจ 3 อันดับแรก พบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ สรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นความรู้ที่คงทน ($\bar{X}$) = 4.76 (S.D. = 0.42) และ

รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเกิดการช่วยเหลือกันและกันในการเรียนมากขึ้นและเห็นความสำคัญของเพื่อนทุกคน ($\bar{X}$) = 4.76 (S.D. = 0.46) อันดับที่ 2 ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ความสามารถตอบคำถามได้ด้วยความมั่นใจ ($\bar{X}$) = 4.73 (S.D. = 0.45) อันดับที่ 3 ได้แก่ กิจกรรมการเรียนน่าสนใจเหมาะสมกับนักศึกษาและมีความหลากหลายไม่ซ้ำกัน ($\bar{X}$) = 4.66 (S.D. = 0.47)

6. การอภิปรายผล

6.1 จากการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบ ชิปปา (CIPPA Model) มีประสิทธิภาพ 85.00 / 83.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้สร้างขึ้นจากการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Back Ward Design) ซึ่งเป็นการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่มีกระบวนการพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดค่อนข้างชัดเจน โดยยึดเอาผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามผลการเรียนรู้ที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มจาก การวิเคราะห์โครงสร้างรายวิชา วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ กำหนดชิ้นงานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงาน จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ Backward Design แล้วจึงจัดทำแผนการเรียนรู้รายคาบโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) เป็นตัวกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งรูปแบบดังกล่าวเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมและมีความสำคัญในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างถ่องแท้ และสามารถเขียนอธิบาย เขียนบรรยาย เขียนพรรณนา หรือเขียนในรูปแบบอื่น ๆ ได้ รวมทั้งมีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างผลงานการเขียนได้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงการพัฒนาการเรียนรู้ในการเขียนเรียงความ นอกจากนี้ ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยที่สังเกตได้จากขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2555 : 22) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้น แนวคิดที่สำคัญต้องคำนึงถึงเป้าหมายคือการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจุดมุ่งหมายหลักคือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพการเรียนรู้ตามเป้าหมาย

6.2 จากการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่ง สูงกว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญทุกขั้นตอนของการเรียนที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่กระจ่างได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา ทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในเรื่องการเรียนในกลุ่มเพื่อน ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้พร้อม ๆ กันและเกิดคิดในการสร้างชิ้นงานที่มีคุณภาพขึ้นในกลุ่มของตนตามขั้นตอนของการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปานี้ ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มได้ใช้สติปัญญา ทักษะความสามารถที่ต่างกันไปหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จเป็นองค์ความรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดและตัดสินใจอย่างมีระบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ สามารถสร้างความรู้และค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลและประสบการณ์ใหม่ ๆ แล้ว คิดวิเคราะห์กลั่นกรองข้อมูลจนตกตะกอนเป็นความรู้ที่แท้จริงที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายของข้อมูลที่เชื่อมโยงนี้ได้ด้วยตนเองทำให้ผลการเรียนรู้มีความหมายต่อตนเอง ทำให้เกิดความคงทนในความรู้ และเกิดผลสืบเนื่องให้มีความคิดในการสร้างสรรค์ชิ้นงานและผลงานต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปามีกระบวนการดำเนินการใน 3 ขั้นตอนคือขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนซึ่งจะเกิดขึ้นในหลายสถานการณ์ทั้งจากการสงสัย จากความสนใจ และการสนทนาหรืออภิปราย

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ขั้นสอน เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนในสาระนั้น ๆ กิจกรรมที่จัดเน้นผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายจากการเข้ากลุ่ม การอภิปราย การนำเสนอผลงาน การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการเอกสาร ใบงาน สถานที่และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกันขณะทำกิจกรรมทั้งภายในกลุ่มและนอกกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนมีบทบาทสำคัญต่าง ๆ กันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันโดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยกันวิเคราะห์เพื่อสะท้อนความคิด ผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ สร้างองค์ความรู้ได้และเกิดเป็นความรู้ที่คงทน ขึ้นสรุปและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ผลิตผลงาน ซึ่งขั้นนี้เป็นการตรวจสอบความรู้ด้วยการจัดความคิดความรู้ให้เป็นระบบระเบียบ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้โดยการผลิต ผลงาน แสดงผลงานและแก้ปัญหาให้สามารถทำผลงานให้สำเร็จลุล่วง สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2555 : 14) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนได้มีโอกาสเป็นผู้สร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง นอกจากนี้ ผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้โดยใช้ Wh-Question ในการกระตุ้นความคิดเพื่อทบทวนความรู้เดิม สร้างความรู้ใหม่ และให้มีการคิดวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจกระจำจ ใช้สื่อที่หลากหลายในชั้นของการทบทวนความรู้เดิมและ กระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นพร้อมที่จะเรียนรู้เนื้อหาสาระใหม่ในเวลาเดียวกันไปด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นต่าง ๆ ตามรูปแบบชิปปามีหลากหลายไม่ซ้ำกันในแต่ละแผน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนรู้และเกิดความสุขสนุกสนาน ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุขจากการเรียนแบบร่วมมือ ทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เห็นความสำคัญของกันและกัน และพร้อมที่จะรู้ไปด้วยกัน จึงทำให้กล้าคิด กล้าถาม กล้าแสดงความคิดเห็น และเกิดความภาคภูมิใจในผลงานอันเป็นผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่คงทน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Grant Wiggins และ Jay McTighe (2005: Online) ที่กล่าวว่า หลักการที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการให้เป็นความเข้าใจคงทนฝังอยู่ในตัวผู้เรียนเป็นเวลานาน กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลทำให้ผู้เรียน มีพัฒนาการด้านการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ กัสมีร์ อาแด. (2548) ที่พบว่า 1) ชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.64/74.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ณฤช จรุงเรือง และ ปิยธิดา นิลศรีกุล (2549) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม 3.63 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก พอเรียน แสงชาติ (2549) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบชิปปา เรื่อง เส้นขนานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบชิปปา เรื่องเส้นขนาน สามารถคงทนความรู้หลังเรียนได้ทั้งหมด กาญจนา กาฬภักดี (2550) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลยา พันปี (2551) พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ รัชดา บัวไพร (2552) พบว่า หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจนจึงเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความสูงขึ้น

3. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA Model) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.52 และมีค่า S.D. = 0.47 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ประกอบด้วยกิจกรรมขั้นตอนที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในบรรยากาศที่ทำหาคำคิด ความสามารถ เป็นการ

เรียนรู้ร่วมกัน รู้ไปพร้อม ๆ กัน ใช้กระบวนการกลุ่ม และทุกคนมีความสำคัญเท่ากัน มีการช่วยเหลือกัน ทั้งด้านการเรียนรู้และการทำงาน ทักษะความสามารถที่มีแตกต่างกันของแต่ละบุคคลนั้นต้องนำมาหลอมรวมกันให้ได้เพื่อผลงานที่มีคุณภาพของกลุ่มตน กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดการยอมรับ การรับฟังเหตุผลและความคิดเห็นของกันและกัน การนำเสนอของกันและกันทำให้เกิดการวิพากษ์ เพื่อการคัดเลือก คัดกรอง หรือเลือกสรรสิ่งที่ถูกที่ควรได้ตามหลักเกณฑ์และเหตุผล ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายเพราะผู้เรียนสามารถอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีหลักการ สามารถตีความหมาย เรื่องราวต่าง ๆ ได้ตามมุมมองของตนเองประกอบการตีความและสะท้อนความคิดสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน สามารถมองเห็นรับรู้ประเด็นความคิดต่าง ๆ และตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล สามารถบอกคุณค่าในสิ่งต่าง ๆ และผู้เรียนตระหนักถึงความสามารถทางด้านสติปัญญา และความเป็นตัวตนของตนเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา จึงทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2555 : 33) ที่กล่าวถึง ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถาม ได้ดี นอกจากนั้น ยังได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความรู้ด้วย

7. ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดและตัดสินใจอย่างมีระบบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ สามารถสร้างความรู้และค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลและประสบการณ์ใหม่ ๆ แล้ว คิดวิเคราะห์หากลั่นกรองข้อมูลจนตกตะกอนเป็นความรู้ที่แท้จริงที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายของข้อมูลที่เชื่อมโยงนี้ได้ด้วยตนเองทำให้ผลการเรียนรู้มีความหมายต่อตนเองทำให้เกิดความคงทนในความรู้นั้น และยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจนจึงเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความสูงขึ้น ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงควรนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ต่อไป

8. การนำผลการวิจัยไปใช้

8.1 ควรมีการนำเอารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในรายวิชาอื่น ๆ เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคงทน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้

8.2 ก่อนจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบซิปปา ครูอาจารย์ควรให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในลักษณะการเรียนแบบร่วมมือก่อน เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา

8.3 ครูอาจารย์มีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ดังนั้น จึงต้องมีความเป็นกันเอง ใกล้ชิดกับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอนอย่างมีความสุข

8.4 ควรกระตุ้นด้วยการเสริมแรง และการใช้ Wh-Question เพื่อให้ผู้เรียนเรียนเกิดความคิด และการคิดวิเคราะห์

8.5 ควรจัดสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นต่าง ๆ ของการสอนตามรูปแบบซิปปา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้ความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ ที่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจอันเป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำ ด้วยความเอาใจใส่และจิตที่มีเมตตาสูงยิ่งแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ให้โอกาสในการปฏิบัติงานตามที่ตั้งใจไว้ และท้ายที่สุดขอขอบคุณ ดร. ประยุทธ์ อินแบน และอาจารย์จรรยาลักษณ์ เกษบุตร ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดเวลา

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแสดงกตัญญูตงแด่คุณบิดาและมารดา บิดาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีการศึกษาดี มีชีวิตที่ดี และมีหน้าที่การงานอันมีเกียรติ และสูงส่งด้วยคุณค่าเช่นทุกวันนี้

เอกสารอ้างอิง

[1]	กัลยา พันปี. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) และรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT). สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
[2]	กัลมัส ออแด. (2548). การสร้างชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติละสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
[3]	กาญจนา กาฬภักดี. (2550). ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่านิยมทางวิทยาศาสตร์ด้าน การมีเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
[4]	ทิตนา แหมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
[5]	นฤชล จรุงเรือง และ ปิยธิดา นิลศรีกุล. (2549). การศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้รูปแบบชิปปา กับพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. วารสารรามาชิตีพยาบาลสารม, 12 (2), 18-25
[6]	ปอริยม แสงชาลี (2549) ผลของการเรียน เรื่องเส้นขนาน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา(CIPPA Model) และกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของ สสวท. ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
[7]	ผกา สัตยธรรม. (2528). ลักษณะการเขียนความเรียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉลอง 700 ปี ลายสื่อไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
[8]	ผอบ โปษกฤษณะ. (2554). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8, กรุงเทพฯ: บริษัท รวมสาส์น (1997)จำกัด.
[9]	พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
[10]	รชดา บัวไพร. (2552). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

	ทางการเรียนและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
[11]	วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). รายงานวิจัย เรื่อง การเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
[12]	สนิท ตั้งทวี. (2529). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
[13]	Cronbach, Lee J. (1970). <i>Essential of Psychology Testing</i> . 3rd ed. New York: Harper and Row, Perublisier'Inc
[14]	Grant Wiggins และ Jay Mctighe. (2005). Understanding by Design United State of The America: Alexandra, Virginia. Retrived November 17, 2011 from http://en Wikipedia.org/wiki/Backward Design .
[15]	Likert, R. (1961). <i>New Patterns of Management</i> . New York: McGraw-Hill Book Company.